

προσπλωμένοι, μητ' αὐτῶν τῶν τοῦ Ἰακώβου ἐπί^τ
ἔχοντες μόνον τὸν οὐρανὸν. Εἴκαστη κίνησις, ἐκπατούση βῆμα, ἐπί^τ
κάστη χειρονόμια της εἰχε τι εὔγενες φυσικὸν
πλεονέκτημα. Ἀλλ᾽ ὅταν μετὰ τὸν χορὸν ἦλθεν
ἡ σειρά της νά ψάλλῃ, σιγὴ βαθεῖα ἐπὶ πολὺ ἐπει-
χράπτεις μεταξὺ τοῦ θαυμάζοντος ἐκείνου πλή-
θους. Καὶ αὐτὴν ἡ φύσις ἐφαίνετο σιγῶσαι ὅπως
συντελέσῃ εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἀσματος.
Τέλος δὲ νεάνις πρήγα τὸ ἀσμά της. Οὐδεμία
ἀνθρώπινος φωνὴ ἥδυνατο νὰ ἔχῃ τὴν ἐλαστικό-
τητα τῆς ἀπείρου τρυφερότητος, καὶ μελωδίας,
ἥτις ἔχει λαμβάνει τῶν βοδινῶν ἐκείνων χειλέων· ποτὲ
ὁφθαλμὸς ἀνθρώπινος δὲν εἶχε τὴν διακαή καὶ
ἐμπαθῆ ἔκφρασιν τοῦ ἀγνοῦ καὶ ὡς σαπφείρου
διαυγοῦς ἐκείνου ὁφθαλμοῦ.

Μετὰ τὸ πέρχεσθαι τοῦ φρεματος πάντες ἔτερες καὶ συγχρόστι τὴν τραχυούδηστριαν, ἀλλ' ὁ μᾶλλον τῶν ἄλλων μαγνητισθεὶς ἡτο ὁ Ἰάκωβος, θραύσις γονατισμένος ἐμπροσθέν της τὴν παρεκάλει, τὴν ἵκετευε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἄρμα της. Ἀλλ' ἐκείνη πονηρὰ, ως ὅλαι αἱ κόραι τῆς Εὐας, μὴ θέλουσα νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν σχηματισθεῖσαν ὑπὲρ αὐτῆς γνώμην, ἔφυγε δρομικίᾳ ως Χρυσαλλίς ἐκ τοῦ μέσου τῶν περικυκλούντων θαυμαστῶν της καὶ ἐκρύβη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους. Εἰς μάτην ὁ Ἰάκωβος προσεπάθησε νὰ τὴν ἀνεύρῃ ἐμπινεν ἀποληπτισμένος σχεδὸν μέχρι τέλους τῆς τελετῆς καὶ ἀπεσύρθη φέρων πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀνίατον.

Αποκαμωμένος ἔπεισεν ἐπὶ τῆς κλίνης του ὅπως
ἀναπαυθῇ ὀλίγον. Ἀλλὰ μόλις ἀπέκαιρηθη καὶ
φωνὴ τῆχρα τὸν ἔξυπνιστήν ήμεροσθή ἐπὶ μικρὸν
καὶ ἀνεγνώρισε τὴν τῆς νεάνιδος. Χωρὶς νὰ χάσῃ
καὶ πάρα πολὺ τοῦτον τὸν παράθυρον, καὶ παρετήρη-
σεν ὅχι μακράν οἰκίσκου μικρὸν,, ἀφ' ὅπου ἡ φω-
νη ἤρχετο. Ἐνδυθεὶς ὅσον ταχύτερον ἤδυνόθη
ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου ὅλοι του οἱ
διαλογισμοὶ συνεκεντροῦντο. Παρὰ τὴν δίζαν μη-
λέκτη ἐκάθητο ἡ ώραια ψάλτρια· ἄμα ἥκουσε βή-
ματα πλησιάζοντα ἐσίγησε καὶ ἐστριώθη, ἀλλὰ
πρὶν ἡ κατορθώσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ δὲ Ιάκωβος
πρὸ τῶν ποδῶν της γονυπετήσας ἐζήτει χάριν
περὸ αὐτῆς τὴν χειρά της! Τῇ ώρᾳζετε αἰώνιον
ἔρωτα καὶ διαρκῆ, καὶ τὴν παρεκάλει θερμῶς νὰ
συγκατανεύσῃ εἰς τῆς εὐτυχίας του τὴν πραγ-
ματοποίησαν. Ἐκείνη τὸν ἥκουσε σχεδόν ἀτάρα-
χος ἀλλ' ὅταν ἥσθιανθη ἐπὶ τῆς χειρός της τὴν
δοπίσιαν ἐκείνος ἐκράτει δάκρυον θερμὸν κυλισθεν-

δὲν ἡδυνάθη νὰ ἀντιστῇ ἐπὶ πλέον, καὶ τῷ ὑπερ-
σχέθη. . . Τὸν σκιὰν τῶν ἀρωματικῶν ἔ-
κεινων φυτῶν καὶ ἔχοντες πρὸ διθαλιμῶν τὸ με-
γαλοπρεπὲς τῆς φύσεως πανόραμα οἱ δύο ερασταὶ
ἔμειναν ἐπὶ πολὺ ἄφενος ἀκίνητοι καὶ καταγο-
τευμένοι. Αἱ χειρές των ἦσαν ἡγωμέναι, καὶ χω-
ρις νὰ ἔχουσιν ἀνάγκην λέξεων συνενοοῦντο διὰ
τῶν συμπαθητικῶν ἔκεινων δρμῶν, αἵτινες εἶναι
ἡ γλώσσα τῆς ἐκστάσεως καὶ τῆς εὐδαιμονίας.

Οὐκέτω δέ τις ἀπό της ἀναγωρήσεως τοῦ Ἰωάννου ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας του, ὅτε πολυπληθής συνοδεῖα εἰς Ἱεροχετονίαν εἰς Ἀβδήν. Οἳ κατηικοὶ τῆς πόλεως ἔκπληκτοι ἐπληρώθησαν δὲ διὰ τοῦ Ἰάκωβος Δ** ἑλασθεὶς σύγχρονος, ὅτι οὗτος νυμφεύμενός ἐστιν αὐτῷ.

Πόσον βλάπτει ὁ περικορισμὸς καὶ πόσου ὠφελοῦν τὰ ταξιδία ἔκστος ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ιστορικοῦ διηγήματος ἐννοεῖ. Μεταξὺ τῆς ἀκρας ἀρνήσεως καὶ παραδοχῆς ἐνίστη εἰναι μικρότερον τὸ διάστημα ἢ τῆς συζητήσεως ἀντικειμένου τινος καὶ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ. ἡ δραστικὴ πλήρεσσιν

ПОКІДА ТУПОГРАФІКА.

* * Πρό τινος χρόνου οἱ Ἀμερικανοὶ ἐφεύρον πιεστήριον ἀτμοκίνητον, δυνάμενον νὰ ἔκτυπωσῃ 20 χιλιάδας φύλλα καθ' ἑκάστην ὥραν ἀλλ' ἐπειδὴ ἐτύματο 140 χιλιάδων φράγκων, καὶ πολὺν χῶρον κατεῖχε καὶ τὴν συνέργειαν δεκατεστάφων ἐργατῶν ἀπῆτει δὲν εἰσῆχθι μέχρι σήμερον ή̄ χρῆσις αὐτοῦ ἐν Παρισίοις, ὅπου μεταχειρίζονται πιεστήρια ἀτμοκίνητα ἔκτυποντα 4, 500 φύλλα καθ' ἑκάστην ὥραν τῇ συνέργειᾳ 9 ἐργατῶν. Εἰς δύμας τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ διασήμων μηχανικῶν ἀνεδέχθη νὰ κατασκευάσῃ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου ἀτμοκίνητον πιεστήριον ἀντὶ 30 μύρων χιλιάδων φράγκων, δυνάμενον νὰ ἔκτυπωνη τῇ συνέργειᾳ 3 μόνον ἐργατῶν 10 χιλιάδας φύλλα καθ' ἑκάστην ὥραν!

* * Οἱ Ἀμερικανοὶ προτίθενται γ' ἀποτελέωσιν εἰς τὴν προσεχῶν γενησομένην παγκόσμιον ἔκθεσιν ἐν ἄλλοις τυπογραφικούς χαρακτήρας ὅχτι πλέον ὡς τοὺς συνήθεις μονογραμμάτους, ἀλλ' ἀποτελοῦντας συλλαβάς πρὸς εὐχολίαν τῆς συνθέσεως, καὶ συνθετικάς μηγανας δι'. Ὡν τὸ ἔργον πολλῶν συμβεβηκόντων θεωρεῖται δι' ἕνας καὶ μόνον.

* * * Ο υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, το-
πογραφικῶν ἔρωτε ἐμφορθεῖς, ἀπεφάσισε νὰ ἔκμα-
θη τὴν τέχνην τοῦ Γουτεμβέργου, ὃθεν προσέ-
λαβεν ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τοῦ κεραμεικοῦ πιε-
στήριον καὶ τεχνίτην ἔμπειρον ἵνα διδαχθῇ αὐ-
τῆν· προτίθεται δὲ νὰ προσουσιάσῃ εἰς τὴν προσεχῆ
ἔκθεσιν δείγματα τῶν τυπογραφικῶν αὐτοῦ ἔργων.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ συγγραψμάτος α΄ Η Τυ-